Dass rečenica, nemački jezik

Već smo ponešto naučili o zavisnim rečenicama u nemačkom jeziku.

Danas ćemo se baviti dilemom koja ume ponekad da bude zbunjujuća.

Do sada sam vam više puta pričala o tome, da izbor teme zavisi uglavnom od vas i pitanja koje postavljate bilo komentarom, bilo u poruci na Facebook strani <u>Nemački nije</u> bauk.

Elem, danas ćemo razrešiti dilemu jednu takvu dilemu, vaše pitanje – kada u nemačkom jeziku **dass rečenicu** možemo zameniti **konstrukcijom infinitiv +zu.**

Kao što vidite, sve sam vam nacrtala, pošto stalno pišete da to najviše volite. Da pogledamo sličicu.

Pošto je dass rečenica zavisna rečenica, ona je u odnosu sa glavnom rečenicom. Ako su subjekti isti – u glavnoj rečenici i dass rečenici, onda možemo da upotrebimo konstrukciju infinitiv + zu.

lsti je slučaj ako je **objekat u dativu i akuzativu glavne rečenice subjekat zavisne** – možemo da upotrebimo konstrukciju **infinitiv + zu**.

Mislim da sličica sasvim lepo to objašnjava, da se ne upuštamo u preterane opise.

U ostalim slučajevima, kada nije isti subjekat u glavnoj i dass rečenici ili se ne javlja u kombinaciji objekat subjekat – ostaje dass rečenica.

Eto

Pročitaj: indirektni govor u nemačkom jeziku

Ali, nije kraj – ima izuzetaka.

Naravno, zašto da bude jednostavno.

Nije strašno a i logično je. To su **glagoli, posle kojih ide samo dass rečenica**.

Logika je sledeća, bar tako piše u nemačkim gramatikama – kada nešto **izjavljujemo** (kolona br.1, crveno da bode oči i da se laše zapamti), kada nešto **opažamo** putem čula ili primamo k znanju (kolona br. 2) uz dodatak kolone br.3, koju možemo nazvati – ostalo, tu mora da ide dass rečenica.